№ 24 (2775) ■ Середа, 6 лютого 2002 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Першим пасажиром вітчизняного безшумного трамвая «Київ», розробленого на Дніпропетровському СП «Татра-Юг», став Київський міський голова Олександр Омельченко.

Фото Анастасії Сіроткіної.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1574 р. У Львові Іван Федоров видав «Апостол», першу друковану книгу в Україні. ■ 1861 р. Народився академік Микола Зелінський, хімік. Одержав бензин із відходів нафти, винайшов іприт і протигаз. ■ 1918 р. У Радянській державі вийшов декрет Раднаркому про запровадження з 14 лютого календаря нового стилю, за яким ми нині і живемо. ■ 1925 р. У Харкові вийшов перший номер піонерської газети «За зміну» (з 1943-го — «Зірка»). ■ 1985 р. Померла Наталя Забіла, поетеса, авторка великої кількості творів для дітей.

«Ми не хочемо бути буфером»

Попередній склад увійде в історію парламентаризму прийняттям законів, узгоджених з європейським законодавством. Таку думку висловив Голова Верховної Ради України Іван Плющ під час зустрічі з делегацією іспанських парламентаріїв на чолі з головою комісії у закордонних справах Конгресу депутатів Генеральних кортесів Королівства Іспанія пані Ісабель Тосіно. Торкаючись питання євроінтеграції, Іван Плющ наголосив, що «ми не хочемо бути ані буфером, ані мостом. Ми хочемо бути рівноправним партнером». Він відзначив стійку тенденцію зміцнення міжпарламентських українсько-іспанських зв'язків. Підкреслив, що наші країни мають узгоджені позиції в міжнародних організаціях, і висловив сподівання, що Іспанія сприятиме нашому вступу до Світової організації торгівлі.

«Провести так, як декларуємо»

«У комітетах Верховної Ради, — розпочав прес-конференцію Голова ВР Іван Плющ, — зібралося 900 законопроектів. 300 з них підготовлено до розгляду, а на 120 — готові висновки профільних комітетів. Ці законодавчі проекти можна вносити до порядку денного для обговорення на пленарних засіданнях та приймати з них рішення».

Однак специфіка завершальної сесії парламенту, коли майже половина народних депутатів балотується на повторне обрання, не дасть можливості, на думку Івана Плюща, впоратися з цим завданням, хоча парламентарії налаштовані працювати з максимальною віддачею.

(Закінчення на 2-й стор.).

Відповідь на «недружні» заяви

Україна вважає безпідставними зроблені «в недружній манері» заяви Молдови про «певну митну чорну дірку» на спільному кордоні. Про це, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»,** йдеться в записці, оприлюдненій Посольством України в Кишиневі. Її було передано Раді Європи, ЄС, ОБСЄ та іншим європейським інституціям, яким раніше Молдова направила меморандум "Про ситуацію на східному кордоні Молдови». Кишинів звинуватив Київ у «сприянні контрабанді через Придністров'я» та «небажанні брати участь у створенні спільних молдовсько-українських митних постів».

(Закінчення на 7-й стор.).

Ранкове та денне засідання 5 лютого

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СТАРТУВАЛА ДЕВ'ЯТА СЕСІЯ

Перший день дев'ятої сесії парламенту відкрив Голова Верховної Ради Іван Плющ. Він закликав народних депутатів сконцентрувати всі зусилля, щоб максимально зменшити кількість нерозглянутих законів та інших правових актів. Іван Плющ висловив сподівання, що виборча кампанія не впливатиме на ефективність роботи парламенту. **(Виступ Голови ВР Івана Плюща читайте на 2-й стор.).**

Від уряду виступив Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах і привітав народних депутатів з початком дев'ятої сесії, останньої для ВР третього скликання. Він подякував парламентаріям за плідну роботу минулої сесії, коли було прийнято п'ять кодексів: Сімейний, Господарський, Митний, Земельний та Цивільний. Важливим був і закон про вибори народних депутатів. Прем'єр-міністр висловив сподівання, що робота нинішньої сесії буде напруженою, а прийняті закони впливатимуть на соціально-економічний розвиток країни, сприятимуть просуванню реформ та підвищуватимуть авторитет України.

Далі Голова Верховної Ради повідомив про перехід народного депутата Володимира Бортника з фракції «Демсоюзу» в «Єдність».

(Закінчення на 2-й стор.).

Театр абсурду: хлопці шукають кримінал у редакції

Сьогодні о 12.00 у Києві в приміщенні УНІАН (Хрещатик, 4) — прес-конференція головного редактора «Голосу України» з творчих питань Сергія Правденка.

Тема: «Театр абсурду. Верховна Рада України з 1990 по 1999 рік користувалася послугами неіснуючої редакції газети «Голос України».

Бо саме таке абсурдне твердження розповсюджує про редакцію «Голосу України» Рахункова палата України. Вже й прокуратуру до цього підключили. Таким чином, голові РП В. К. Симоненку можна видавати патент на новий винахід у ганебній боротьбі зі свободою слова. А що: оголосив, що нема, а далі звинувачуй — раз нема, то й гроші бюджетні незаконно отримувала і т. д. і т. п., тільки встигай накручувати.

Оригінально, свіженько, одне слово. Приходьте, будь ласка, колеги. Буде цікаво.

Таки існуюча редакція «Голосу України».

 У Центрвиборчкомі

Місцеві вибори стануть у 20 мільйонів

ЦВК зареєструвала кандидатами в народні депутати за партійними списками ще деяких осіб, яким раніше було відмовлено в реєстрації через неналежне оформлення документів. До загального числа претендентів на депутатський мандат долучилися ще 34 кандидати, включені до виборчого списку від партії «Справедливість», 21 — від партії «Нова сила», 54 —від Комуністичної партії України (оновленої), 26 —від партії «Жінки за майбутнє», 9 — від партії «Християнський рух», 7 — від Комуністичної партії робітників і селян.

(Закінчення на 3-й стор.).

 У номер

Житло у кредит

Київський варіант у Чернівцях

У Чернівцях зводитимуть житло у кредит з допомогою холдингової компанії «Київміськбуд» та банку «Аркада». Днями тут відкрито офіс цих організацій. В обласному центрі їхніми силами вже розпочали споруджувати багатоповерховий житловий будинок. Цього року планується ввести в експлуатацію перші тридцять чотири квартири підвищеної комфортності.

Щоб одержати ключ від помешкання, майбутній новосел має сплатити тридцять процентів його вартості. Решту суми він погашатиме банку «Аркада» за наданий кредит упродовж тридцяти років. За проценти, звичайно.

У кадрі та за кадром

Учора керівництво телестудії «1+1» повідомило про рішення Господарського суду Києва щодо позбавлення її ліцензії та права мовлення на другому національному каналі. Генеральний директор «1+1» Олександр Роднянський припускає можливість «замовлення» рішення третьої гілки влади. Він висунув кілька версій того, що сталося.

Початково ініціатором позову до Господарського суду виступила телекомпанія «АІТІ», власником якої називає себе Вадим Рабинович. Суть судового розгляду зводиться до того, що нібито рішення Національної ради України з телебачення і радіомовлення про надання студії «1+1» права мовлення на другому загальнонаціональному каналі (яке взагалі не піддається сумніву) оформлено на «неправильному» бланку...

Канал «1+1» уже оскаржив «господарське» рішення у вищій апеляційній судовій інстанції.

P. S. **Верховний Суд розглядає скаргу Соцпартії на відмову ЦВК реєструвати майора Мельниченка**

Стартувала дев'ята сесія

Парламентська хроніка

Ранкове та денне засідання 5 лютого

(Початок на 1-й стор.).

Після оголошення депутатських запитів та виступів парламентарії перейшли до розгляду проекту постанови про календарний план проведення дев'ятої сесії. Були пропозиції продовжити її роботу в квітні на два дні. Народні депутати проголосували за цей проект. Вони також підтримали і проекти постанов про розклад засідань на 5—8 та 12 лютого і про порядок денний дев'ятої сесії. А проект постанови про порядок висвітлення роботи нинішньої сесії народні депутати голосуватимуть у четвер. Парламентарії також розглянули закон про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо створення єдиного правового поля у сфері ліцензування. Цим документом пропонується вилучити слово «ліцензія» з Кодексу про надра і Водного кодексу та інших законодавчих актів. Натомість пропонується ввести термін «спеціальний дозвіл».

Народні депутати обговорили проект постанови про припинення повноважень народного депутата України Павла Лазаренка. Георгій Крючков зазначив, що швейцарський суд звинуватив українського екс-прем'єра у відмиванні грошей. Таке рішення суду П. Лазаренко не оскаржив. «Обвинувачений визнав, що зловживав своїм службовим становищем з метою отримання комісійних, сприяв укладанню контрактів з підприємствами для отримання частини їх прибутків», — наголосив він. Втім, за його словами, в Україні немає закону, за яким визнавалися б рішення судів іноземних країн. Натомість голова Комітету ВР з питань правової політики Олександр Задорожній запевнив, що сьогодні діє конвенція, підписана Україною та Швейцарією, одним із пунктів якої є визнання рішень судів цих країн. Але за законом про народних депутатів подання про припинення повноважень народного депутата Павла Лазаренка має робити Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи ВР. За словами секретаря комітету Дмитра Чобота, члени комітету відхилили проект постанови, оскільки екс-прем'єра засуджено швейцарським судом та звинувачено за статтею, яку не передбачає і не визначає жодний чинний закон України.

Юлія ШЕЙКО.

«Провести так, як декларуємо»

(Початок на 1-й стор.).

Іван Плющ висловив жаль, що сподівання політиків, які чотири роки тому говорили про те, що нові вибори українське суспільство зустріне структурованим, не справдилися. У минулих виборах до Верховної Ради брали участь 30 політичних партій і блоків, нині на реєстрації у ЦВК для участі у виборчих перегонах — 36 партій і блоків. «Це, — сказав Голова ВР, —результат наших чотирирічних розмов про політичну структуризацію суспільства. Тепер будемо чекати ще чотири роки...»

На запитання журналістів, як він розцінює заяву лідера блоку «За єдину Україну» Володимира Литвина про створення після виборів єдиної президентської партії, Іван Плющ відповів: він завжди бажав, щоб і на цих виборах була одна сильна центристська партія. І що ці надії свого часу він покладав на НДП, членом якої є, але відповідно до Регламенту ВР вважається позафракційним. «НДП було створено на базі п'яти суб'єктів. За те, що вона не зуміла продовжити об'єднавчий процес, я критикую себе і моїх товаришів», — сказав Іван Плющ.

Голова ВР зауважив, що після відомих листопадових подій 2001 року (йдеться про зникнення журналіста Гонгадзе, касетні скандали. — **Прим. авт.**) він втратив віру в можливість за сучасних умов створити єдину центристську партію. А щодо заяви про президентську партію, то до неї Іван Плющ ставиться спокійно. Тільки чому за президентську партію береться Володимир Литвин, коли є ще Президент?

Після виборів, вважає Голова Верховної Ради, процес політичної структуризації набуде і нового звучання, і нових обертів. Вони можуть призвести до створення з кількох десятків політичних об'єднань однієї чи двох сильних центристських партій, про які кажуть і Володимир Литвин, і Віктор Ющенко. «Дай Боже, щоб так було», — сподівається Іван Плющ.

І про чергові вибори 31 березня. Іван Плющ закликав журналістів зробити і від них усе залежне, щоб виборчі змагання висвітлювалися об'єктивно, а вибори «провести так, як ми їх декларуємо».

Анатолій КАРАСЬ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Максимально реалізувати заплановане

Із виступу Голови Верховної Ради Івана Плюща під час відкриття дев'ятої сесії Верховної Ради третього скликання

Шановні народні депутати, журналісти і гості Верховної Ради! Відповідно до статті 83 Конституції України чергову дев'яту сесію Верховної Ради України відкрито. Незважаючи на те, що ця сесія є останньою в нинішньому третьому скликанні, вона має проходити, як і всі попередні, згідно з положенням Конституції України і Регламентом Верховної Ради України.

Зрозуміло, що серйозний вплив на її роботу справлятиме нинішня виборча кампанія, що дедалі активніше розгортається в державі. Це, звичайно, певною мірою визначатиме і режим нашої роботи. Однак ми маємо пам'ятати, що повноваження Верховної Ради нинішнього скликання тривають і нам ще потрібно вирішити чимало важливих проблем, завершити розгляд і прийняття остаточних рішень по законах і законопроектах, не розглянутих на попередніх сесіях з різних причин.

Зважаючи на ці обставини, підготовлено пропозиції щодо календарного плану проведення дев'ятої сесії, проекти порядку денного сесії і розкладу засідань на перший пленарний тиждень. Цим проектом календарного плану передбачено працювати у пленарному режимі перший тиждень лютого, перший тиждень березня і перший тиждень квітня.

Були також узагальнені пропозиції суб'єктів права законодавчої ініціативи, а також комітетів і депутатських фракцій до порядку денного дев'ятої сесії. Виходячи з намічених планів законотворчої роботи комітетів у період нинішньої сесії, пропонується розглянути майже триста законопроектів. Можливо, це і забагато, але ми не можемо ігнорувати законодавчу ініціативу суб'єктів, які визначені Конституцією.

За підрахунками апарату, протягом трьох пленарних тижнів на обговорення з прийняттям відповідних рішень може бути внесено приблизно 100—120 законопроектів, з яких профільні комітети зробили в переважній більшості позитивні висновки. Саме стільки питань повністю підготовлено. Щодо решти законопроектів, то насамперед комітети мають зосередити увагу на доопрацюванні законопроектів у другому чи третьому читаннях. Це стосується і законів, які надходять до Верховної Ради з пропозиціями Президента або з так званим вето.

Звертаю вашу увагу, що зараз на опрацюванні в комітетах у різних стадіях розгляду майже 900 законопроектів. Згідно з Регламентом Верховної Ради України, Голова Верховної Ради попереднього скликання подає новообраній Верховній Раді перелік питань порядку денного, розгляд яких не було завершено прийняттям попереднього рішення щодо них на останній сесії попереднього скликання. Тому я хочу просити голів комітетів, щоб вони зробили ревізію цих 900 законопроектів, з таким листом я звертався, і визначили, що треба списати, образно кажучи, тобто, зняти з розгляду, що треба розглянути на цій сесії, і що пропонувати Голові для внесення їх до порядку денного сесії наступного скликання.

Хочу вам нагадати, що багато із цих законопроектів перебувають в комітетах від трьох до шести і більше років. Тому я вас дуже прошу, зробіть таку ревізію.

Аналізуючи законопроекти, включені до проекту порядку денного дев'ятої сесії, можна сказати, що, як і на попередніх сесіях, головну увагу слід зосередити на законодавчому врегулюванні соціально-економічних проблем, а також на питаннях реформування судово-правової системи. У цьому ключі було б добре прийняти закон про судоустрій і низку інших законопроектів, які регулюють соціально-економічний розвиток, зокрема пенсійну реформу. Під час сесії можуть з'явитися також інші законопроекти, визначені Президентом України як невідкладні, на які ми маємо реагувати і розглядати позачергово.

Завершуючи, хочу закликати всіх вас, народних депутатів, максимально зосередитися і так організувати роботу комітетів, фракцій і пленарні засідання, щоб максимально реалізувати заплановане. Переконаний, що це нам під силу.

Дякую за увагу.

Фотофакт

Група ветеранів сільгоспвиробництва Білокуракінського району Луганської області отримала безплатні путівки до санаторію «Роща», що на Харківщині. Профінансували цю акцію обласний фонд соціального захисту інвалідів і фонд «Благовест».

На знімку Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ): *ветерани перед від'їздом до санаторію.*

Потворна боротьба влади за владу

Заява фракції «Батьківщина» у Верховній Раді України

Окремі замахи на свободу слова в Україні, вбивства журналістів, зупинення друку цілої низки видань давно вже стали не поодинокими фактами, а переросли у систематичну, тотальну війну влади проти непокірних засобів масової інформації, війну, в якій роль головнокомандуючого взяв на себе Президент України Леонід Кучма.

Зловживання режиму, котрий у цій боротьбі постійно спирається на силові структури, докотилися й до парламентського видання — редакції газети «Голос України».

Варто було голові Рахункової палати В. К. Симоненку подати свої абсурдні висновки про результати перевірки редакції газети «Голос України» Президентові України, висновки, що у червні 2001 року не отримали підтримки у Верховній Раді, як Президент негайно накреслив завдання Генеральній прокуратурі:

«Прошу розглянути, вжити заходів згідно з чинним законодавством, проінформувати громадськість».

А Прем'єр, у свою чергу, начертав: «Для вжиття заходів згідно законодавства по захисту майнових і фінансових інтересів держави».

Анатолію Кириловичу! (Прем'єр сидить в урядовій ложі парламенту.) Ви що, не довіряєте щорічним законам про Держбюджет, не довіряєте фахівцям Мінфіну, Держказначейства? Ви думаєте, коли пишете?

Редакція зверталася до Президента держави з відкритим листом. Жодної реакції.

Одне слово, фальшивку В. К. Симоненка Президент і Прем'єр проковтнули з насолодою.

Громадськість взяла на себе труд проінформувати сам «Голос України» у номерах за 17 і 23 січня ц. р. Бо абсурдність висновків В. К. Симоненка — очевидна. Вони побудовані на впевненості РП, що редакції газети «Голос України» з 1990 по 1999 рік не існувало. Незважаючи на відповідні постанови Президії ВР і Верховної Ради, на статут редакції, висновки відомих в Україні юристів, врешті-решт. І на цій абсурдній тезі В. К. Симоненко і К° накрутили звинувачення у неправильному користуванні будинком редакції, бюджетними коштами і т. д. Отже, у КМ, де готуються проекти Держбюджету, Мінфіні, Держказначействі і т. д. працюють некваліфіковані люди, бо 10 років не бачили того, що узрів В. К. Симоненко.

Про редакцію газети вже рознесено недобру славу. Незаслужено рознесено.

Або заслужено. Враховуючи те, що газета надає свої сторінки, як і належить, представникам усіх парламентських фракцій, має й власну позицію у публікаціях журналістів. Оцими опозиційними публікаціями газета й заслужила на таку реакцію влади.

Саме це муляє Президентові. Саме тому він так охоче дав хід абсурду у виконанні В. К. Симоненка. А останній же піддав сумніву стаж працівників «Голосу України». Бо в якій редакції вони працювали, якщо її, за В. К. Симоненком, не було? А як бути з легітимністю офіційних публікацій у той період?

Одноденної об'єктивної перевірки достатньо, щоб переконатися, що редакція газети «ГУ» чесно робить свою справу, що немає тут фінансових чи майнових зловживань.

Уже третій місяць редакція «Голосу України» не отримує бюджетних коштів. А тепер структури Держказначейства застопорили й ту мізерну суму, яку мали нещодавно перерахувати. За два тижні газета змушена буде через брак коштів припинити вихід у світ.

Відповідальність перед передплатниками нехай несе Рахункова палата України, на яку редакція подала судовий позов за поширення неправдивих відомостей.

У цьому ж ряду стоять і дії правоохоронних органів стосовно нещастя, яке сталося з екс-віцепрем'єром Юлією Тимошенко і водієм «жигулів» Акіфом Мусеібовим. Останній переховується. Є всі підстави твердити, що це влада переховує правдиву інформацію від ЗМІ, від громадян України.

Боротьба влади з опозицією набуває в Україні особливо потворних, бридких форм. Фальшиві висновки про газету — на повний хід, нехтування життям і здоров'ям громадян, якщо вони з опозиції, — норма.

Скільки ще терпіти наругу влади над свободою слова, людиною, громадянами України?

Прошу поставити проект Постанови ВР «Про газету Верховної Ради України "Голос України" та її редакцію» не наприкінці дня, а на початку.

Уповноважений фракції «Батьківщина» Сергій ПРАВДЕНКО.

Інформація про рахунок виборчого фонду «Жінки за майбутнє» всеукраїнського політичного об'єднання та його реквізити

Виборчий фонд «Жінки за майбутнє» всеукраїнського політичного об'єднання
Код ЄДРПОУ 21721653, поточний рахунок № 264033011027 у Печерському відділенні № 3715 міста Києва
ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 320241 (Київ, вул. Хрещатик, 6)

Скільки ще терпіти наругу влади над свободою слова?

Політичні опоненти зійшлися в одному: народ і партії не близнята-брати

У прямому ефірі «Свободи» позавчора відбулася друга радіодуель. Лідер «Нашої України», екс-прем'єр Віктор ЮЩЕНКО і керівник Компартії України Петро СИМОНЕНКО дебатували на тему: «Підсумки десяти років незалежності України». На ці конкретні позиції їх розвели секунданти-ведучі.

Віктор Ющенко як прихильник ліберальних цінностей охарактеризував економічний курс останнього десятиліття оцінкою «невдалий». Такий низький бал він пояснює політичними прорахунками: «За десять років в Україні не було створено політичної системи, яка могла б узяти більшість у парламенті і впливати на економічний курс». На думку візаві, це пояснюється трохи іншими причинами: «Ті, хто взявся за реформування економіки, політичного устрою і ладу, показали, що вони є бездарними політиками... Вони створили залежну економіку ... і умови для того, щоб до влади прийшли кримінально-олігархічні клани...»

Звичайно, з такими умовами захисники соціальних гарантій категорично не згодні. Про що Петро Симоненко і заявив прямо. Чим викликав контрудар з боку Ющенка. Колишній прем'єр ідеологію звів до простої логіки: якщо комуністи вболівають за народ, чому ж тоді вони проголосували за відставку уряду, який уперше абстрактний соціальний захист перевів на конкретні виплати пенсій і заробітних плат? І нагадав П. Симоненкові, що 2000-й був роком бездефіцитного бюджету і розв'язання проблеми держборгу.

По-різному оцінили дуелянти і давніші події — 1917 та 1937 роки. Для лідера КПУ жовтень 1917-го — це «революція прогресу і розвитку». Правда, він осудив «помилки» 1937 року. Для Віктора Ющенка мільйони безневинних жертв не є «помилками». «Якщо ми йдемо до гармонізованого українського суспільства, сила, яка це зробила, повинна набратися сміливості і попросити прощення...»

І лише в одному зійшлися політичні опоненти. Відповідаючи на запитання ведучої, що для них важливіше — інтереси нації чи політичної сили, яку вони очолюють, — обидва гостї «Свободи» запевнили: інтереси народу, України для них понад усе. І справді, народ і партії не близнята-брати.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (УНІАН).

Фотофакт

*Дві болгарські мотофелюги — «Орку» та «Аспарух» — затримано українськими прикордонниками неподалік острова Зміїний. Ці судна незаконно добували чорноморську акулу-катрана в економічній зоні України. **На фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ):** капітани фелюги «Аспарух» Любен Ганєв **(ліворуч)** та «Орка» Іван Петров мають дати пояснення своїх незаконних дій.*

«Емансипований» вагон

У фірмовому потязі «Харків—Київ» нещодавно з'явилося нововведення. Один із вагонів став «вільною зоною» від рівноправності чоловіків і жінок. Велике завоювання емансипації тепер піддають сумніву білетні касири, цікавлячись у пасажирок, в якій купейній компанії вони хотіли б провести ніч — з чоловіками чи без них. Пасажирська служба пояснює, що такий вагон введено для зручності пасажирів, які відчувають дискомфорт у «загальних» купе. Ціни на квитки до «роздільного» такі самі, як і до інших вагонів потягу. Проте проведене місцевими ЗМІ опитування показало, що переважна більшість пасажирок усе-таки воліє подорожувати, як і колись, не позбавляючи себе приємної компанії і несподіваної зустрічі, яка може змінити все життя.

Микола КОСИЙ.

Харків.

У Центрвиборчкомі

Місцеві вибори стануть у 20 мільйонів

(Початок на 1-й стор.).

Водночас блок «Райдуга» ще не переступив реєстраційний рубіж: ЦВК призупинила розгляд заяв цього виборчого блоку про реєстрацію списку кандидатів у депутати до прийняття судового рішення за скаргою, яка надійшла до Печерського райсуду Києва. Представники блоку «Райдуга» в ЦВК намагалися звинуватити Центрвиборчком в упередженому ставленні до блоку. Однак Голова ЦВК Михайло Рябець пояснив: рішення про призупинення розгляду заяв блоку «Райдуга» — це не оцінка партії, а виконання, згідно з Цивільним процесуальним кодексом, судової ухвали. На запитання, що робитиме ЦВК, якщо суд винесе рішення вже після закінчення терміну реєстрації кандидатів у депутати (а він закінчився вчора, 5 лютого), М. Рябець відповів: «Як буде зазначено в рішенні суду, так і діятимемо».

ЦВК також затвердила кошторис на підготовку і проведення виборів депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів, які відбудуться водночас з парламентськими виборами 31 березня. Загальний обсяг фінансування місцевих виборів визначено в розмірі 20 млн. гривень.

Після засідання ЦВК відбулася нарада з представниками партій і блоків, зареєстрованих у багатомандатному загальнодержавному виборчому блоці, щодо проведення передвиборної агітації у ЗМІ за кошти держбюджету. Як повідомив член ЦВК Олександр Нельга, ефірний час для агітації надаватиметься лише в робочі дні на каналі УТ-1 з 19.00 до 19.30, на першому каналі радіо — з 21.15 до 21.45. Дата і черговість надання ефірного часу, а також газетних площ для публікації передвиборних програм у газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр» визначатимуться жеребкуванням. Однак представники партій висловили побажання, щоб ефірний час на радіо і телебаченні для агітації не надавався відразу по 30 хвилин, а було розбито на три чи два виступи по 10 чи 15 хвилин. Остаточне рішення прийме ЦВК.

Юліана ШЕВЧУК.

Спорт

Київ. Учора остання група українських олімпійців, функціонерів та журналістів вилетіла до Солт-Лейк-Сіті. Там уже кілька тижнів проходять акліматизацію представники фігурного катання і біатлону.

Завтра в олімпійському селищі відбудеться урочиста церемонія підняття Державного прапора України.

Конча-Заспа. Юніорська збірна України з футболу (U-17) провела товариську зустріч із молдавськими одноліткам. Українські футболісти, підопічні Павла Яковенка, виграли — 2:1. У переможців відзначилися: Адлейба (5) та Чучман (11). Переможці виступали в такому складі: Прохоров, Чучман, Пучков, Яценко (Карпенко, 46), Польовий, Башлай (Хоменко, 46), Жерш, Рожок, Котенко, Холопкін (Яковенко, 68), Адлейба (Ситник, 46, Кіцута, 72). У другому таймі воротар українців Прохоров парирував пенальті.

Київ. До ФФУ з Федерації футболу Румунії надійшла пропозиція зіграти товариський матч національних збірних (26/27 березня). Тренерський штаб української команди згоден провести цю зустріч на полі суперника.

4 лютого на 79-му році життя зупинилося серце **Марії Іванівни ПИНЗЕНИК.** Цей світ став біднішим на прекрасну людину та чутливу матір.

***

Комітет Верховної Ради з питань фінансів і банківської діяльності висловлює глибоке співчуття народному депутату України Віктору Пинзенику з приводу непоправної втрати — смерті мами **Марії Іванівни.**

Секретаріат та члени комітету ВР.

***

Партія «Реформи і Порядок» глибоко сумує з цього приводу і висловлює щире співчуття голові партії Віктору Пинзенику, його батькові, дружині, а також усім близьким покійної.

Вічна пам'ять Вам, Маріє Іванівно.

Партія «Реформи і Порядок».

***

Народні депутати, члени фракції партії «Реформи і Порядок» — «Реформи-Конгрес»: Безсмертний Роман Петрович, Бондаренко Олена Федорівна, Бондаренко Володимир Дмитрович, Жир Олександр Олександрович, Коліушко Ігор Борисович, Косів Михайло Васильович, Осташ Ігор Іванович, Стецьків Тарас Степанович, Стецько Ярослава Йосипівна, Терьохін Сергій Анатолійович, Філенко Володимир Пилипович, Цехмістренко Віталій Григорович, Чорновіл Тарас В'ячеславович, Шепа Василь Васильович висловлюють глибоке співчуття народному депутату України Віктору Пинзенику у зв'язку з тяжкою втратою — смертю мами

Марії Іванівни.

Вибори-2002

■ Закарпаття

...І ще шестеро киян

Окружна виборча комісія одномандатного виборчого округу №70 зареєструвала більш як 20 кандидатів у народні депутати України. Серед них — колишній ужгородський міський голова Сергій Ратушняк, в якого мали з'явитися четверо повних тезок. Усі вони —Ратушняки Сергії Миколайовичі, усі — кияни, усі — самовисуванці. Один з-поміж них навіть професію має таку саму, як ужгородський Ратушняк —інженер-механік. Три київські Ратушняки тимчасово не працюють, один — молодший спеціаліст із протипожежної безпеки. Та окружна виборча комісія відмовила їм у реєстрації не з цих причин, вважає її голова Вадим Губін, а через те, що під час оформлення документів допущено істотні порушення вимог закону про вибори.

«Десантувалися» кияни-двійники не лише в Ужгород, а й в Мукачеве. Тут раптом з'явилися два тезки колишнього голови Закарпатської обласної державної адміністрації Віктора Івановича Балоги, котрий балотується по виборчому округу №71. Під час оформлення документів обидва подали паспорти, виписані Києво-Святошинським РУ УМВС одного й того самого дня — 24 січня 2002 року... Їм також відмовлено в реєстрації з тих само причин, *повідомляє наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.*

■ Вінниця

«Гастролі» самозванця

На Вінниччині опоненти одного з кандидатів у народні депутати в одномандатному виборчому окрузі не задовольнилися поширеним прийомом «двійників»: серед чотирьох(!) однофамільців виборцям, погодьтеся, непросто буде з'ясувати, хто з них хто. Запроваджене ними ще одне виборче «ноу-хау» таке грубе, що тягне за собою відповідальність одразу за декількома статтями Кримінального кодексу. Спершу підібрали автомобіль — такий, як у кандидата, котрому збираються перейти дорогу до парламенту. Все збігається — і марка, і колір. Навіть номерні знаки підробили. Посадили в нього людину, зовнішньо теж, кажуть, трохи схожу на опонента.

Самозванець (не самовисуванець) не день і не два накручував кілометри від села до села — до складу округу входить чотири райони. Вояжував там, де менше знають зареєстрованого кандидата. Називався його іменем. «Тронні» промови будував так, щоб ... озлобити виборців. Схоже, саме цим викликав підозру.

Його затримали за фактом використання підроблених номерів. За таке, пояснили в обласній Державтоінспекції, передбачено два види покарання: позбавлення волі строком від двох до трьох років або накладення штрафу. Факти компрометації доброго імені справжнього кандидата навряд чи вдасться довести. Із самозванцями, пояснили в окружній виборчій комісії, так само непросто боротися, як і з «двійниками», *повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.*

■ Луганськ

Головоломки і двійники

У народного депутата Валерія Коломойцева знайшлися двійники. Їх двоє і обидва — Валерії. З'явилися вони після того, як депутат зареєструвався кандидатом у депутати в окружкомі. Отже, три Валерії Коломойцеви в одному окрузі.

Такий збіг можна було б вважати за випадковість, коли б не ще один прецедент у тій самій Ленінській окружній комісії. Буквально в останні хвилини 29 січня — останній день прийому документів — у списку кандидатів у депутати, крім генерального директора ВАТ «Донбасенергобуд» Олександра Клименка, котрий ще вдень подав на реєстрацію свої документи, з'явилися два його тезки. Причому один із них — Олександр Миколайович — теж, хоч як це дивно, є генеральним директором фірми з назвою «Донбасенергобут». Як пояснив претендент секретареві окружної комісії, остання частина абревіатури «бут» походить від слова «бутик», а «енерго» означає, що фірма торгує... електроприладами. У назві місця роботи ще одного Олександра Клименка теж фігурує слово «енерго». Одне слово, суцільна головоломка для виборця.

Такий піарівський хід новизною не вирізняється, але в Луганську його застосовують уперше. Доки він уразив лише один виборчий округ — № 107. Тут боротьбу за депутатський мандат очікують особливо запеклу. За місце у Верховній Раді тут боротимуться вже названі В. Коломойцев та О. Клименко, краснодонський бізнесмен Віктор Кирилов, котрий чотири роки тому вже виходив на дистанцію передвиборного марафону і програв Коломойцеву.

Голова Ленінської окружної комісії Юрій Луничев у коментарі з приводу такого вельми сумнівного збігу припускає, що під цим приховано «брудні хитрощі», та очевидного порушення закону не бачить, *повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.*

Колектив редакції газети висловлює щирі співчуття літературному редакторові-перекладачеві Кривді Марини Василівні з приводу непоправної втрати — смерті матері

ВЕРЕТЕННИК Ганни Тихонівни.

«Рабу сказали, що він вільний, але той не знає, що це таке»

У комітетах Верховної Ради

Сфера діяльності Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин за третє скликання парламенту має велике значення для стабільності у суспільно-політичному житті нашої держави. З цього і розпочалася наша розмова з головою цього парламентського комітету Геннадієм УДОВЕНКОМ:

— За десять років незалежності одним із чинників, що домінують у політичному житті України, було те, що ми не мали конфліктів на міжетнічній основі. На відміну від ситуації в сусідніх державах, скажімо, Росії, де розгорівся конфлікт у Чечні, чи Молдови, де неврегульовано ситуацію з Придністров'ям. І ми повинні пишатися цим.

Утім, певною мірою нас підштовхують до конфліктів на етнічній чи мовній основі. Скажімо, нині, напередодні виборів, ліві наполягають розглянути у парламенті проект закону про мови в Україні. Хоча це не є сьогодні актуальним питанням, оскільки сфера застосування державної мови постійно звужується, про що свідчить домінування російської мови у ЗМІ, особливо електронних.

— Які закони, підготовлені в комітеті, є, на ваш погляд, найважливішими?

— За поданням комітету, на виконання вимог Ради Європи ми затвердили Постанову Верховної Ради про державну концепцію захисту національних меншин. Одним із найважливіших законів, які вийшли з нашого комітету, вважаю закон про громадянство України в новій редакції. Деякі політики його іноді навіть називають «малою Конституцією», оскільки цей закон стосується не лише громадян України, а й тих людей, які бажають здобути громадянство нашої держави. Він розв'язує велику низку проблем, пов'язаних із здобуттям українського громадянства. Не послабляючи вимог до його здобуття, цим документом водночас спрощено процедуру здобуття громадянства насамперед або вихідцям з України, або тим, хто має певне українське коріння. Це особливо стосується Росії, Казахстану, Узбекистану, де мешкає чимало вихідців з України, в тому числі й кримських татар, які нині повертаються в Україну.

Раніше для того, щоб здобути українське громадянство, потрібно було одержати довідку у відповідному іноземному посольстві чи консульстві, що особа, яка хоче здобути громадянство України, не є громадянином іншої країни. Нова редакція закону передбачає, що для оформлення документів треба мати лише заяву громадянина, котрий хоче здобути українське громадянство, що він не є громадянином інших держав, або направив заяву про вихід із громадянства іншої держави. Це значна зміна.

Відтепер громадянину не потрібно звертатися до якогось посольства чи консульства, але всіх, хто здобуває громадянство, перевіряють правоохоронні органи. Якщо людина дає неправдиві показання, то вона вже несе відповідальність за Кримінальним кодексом. Важливо також і те, що з моменту подання заяви про бажання здобути громадянство людина отримує відповідний документ і на неї вже фактично поширюються всі права громадян України.

Після ухвалення закону про громадянство близько 70 тисяч кримських татар здобули українське громадянство за спрощеною схемою. Однак це не означає, що будь-яка людина може вільно здобути його. Критерії і вимоги вельми високі.

Хотів би також відзначити прийняття парламентом законів про імміграцію, біженців та про надання притулку. Адже через прозорість і незахищеність східних кордонів Україна нині фактично перетворилася на транзитну державу для нелегальних мігрантів.

— Діяльність комітету також пов'язана з виконанням зобов'язань, узятих Україною під час вступу до Ради Європи. Які досягнення у цій сфері?

— Ми ратифікували Конвенцію про приєднання до Європейської Конвенції з питань прав людини. Це означає, що кожен громадянин України може оскаржити судове рішення, винесене в нашій державі, в Європейському суді з прав людини у Страсбурзі. Треба також нагадати, що під час роботи парламенту третього скликання було скасовано смертну кару в Україні. Спочатку було введено мораторій на виконання смертних вироків. Це було нелегке рішення, оскільки в нашій країні традиційно впродовж тривалого часу застосовували смертну кару. Однак, скасувавши смертну кару, ми виконали не лише зобов'язання перед Радою Європи, а фактично й біблійну заповідь «Не убий».

— До комітету надходить багато звернень про порушення прав людини. Як ви охарактеризували б стан із дотриманням прав людини в нашій державі?

— Звернень надходить маса, і вони свідчать про те, що Україна, хоча і послідовно проводить курс на демократизацію, ще не досягла рівня верховенства права. Ми продекларували це, але потрібен час, щоб трансформувати суспільство. Є такий вислів: «Рабу сказали, що він вільний, але той ще не знає, що це таке». У нас добрі закони, але головна біда — їх не виконують. Є правдолюбці, які борються за свої права, а їх питання не розв'язують десятиріччями. Кожне звернення ми не залишаємо поза увагою.

— Які законотворчі «борги» залишаться парламенту нового скликання?

— Це насамперед урегулювання питань, пов'язаних із кримськотатарським народом, його статусом. Ми провели парламентські слухання з цього питання. Кримські татари вважають, що вони є корінною нацією в Криму, не розглядають себе меншиною. Відбулося також виїзне засідання в багатонаціональній Одеській області, де депутати наочно побачили, як триває облаштування депортованих німців, що нині повертаються в Україну. Залишається «боргом» і Хартія про мови національних меншин і регіональні мови, яку парламент ратифікував, але Конституційний Суд визнав неконституційною.

Загалом комітет доволі активно реагував на всі питання, пов'язані з законодавчим регулюванням прав людини, і я хотів би висловити задоволення його діяльністю. Однак найгострішою проблемою залишається застосування норм законів у повсякденному житті.

Розмовляла Юліана ШЕВЧУК.

Міркування з приводу

Костянтин РУСТЕМОВ, директор громадської організації Фонд з натуралізації та прав людини «Сприяння» — партнера Управління верховного комісара у справах біженців ООН в Україні з допомоги депортованим і їхнім нащадкам у визначенні правового статусу перебування в Україні:

— Закон «Про громадянство» — дуже важливий для репатріантів. Він набрав чинності з березня 2001 року, а реально почав працювати на півострові з кінця травня. І відразу зняв гостроту проблем деяких категорій наших співвітчизників — кримських татар та інших депортованих, котрі повернулися і повертаються на землю предків. Не випадково паспортна служба Криму рапортує нині про понад 98% кримських татар, котрі здобули громадянство України (а їх на півострові прописано 263 тисячі). Без громадянства сьогодні залишилося ще близько 1300 депортованих.

Однак є й групи вихідців з України, які приїздять, але не можуть скористатися пільговими положеннями цього безперечно вдалого закону. Насамперед це громадяни Узбекистану (де, за останніми даними експертів, нині мешкає 130 тисяч наших співвітчизників) і громадяни Грузії. Досі згідно з договорами між цими країнами про попередження подвійного громадянства, якщо кримський татарин приїхав до України в статусі громадянина цих держав, то він може припинити громадянство, тільки звернувшись до консульського відділу посольств цих країн. А для цього потрібно зібрати долари, пакет з понад тридцятьма документами, включно з довідками про відсутність комунальної заборгованості, та набратися терпіння.

Особливі складнощі з прибулими з Абхазії, які приходять до нас фактично лише з обкладинками паспортів, бо грузинські чиновники вирвали всі сторінки, заповнені абхазькою мовою, а абхазькі — грузинською. З такими документами питань громадянства не розв'яжеш. Справжнім порятунком для багатьох стало положення закону, за яким людина в певних випадках може припинити громадянство країни попереднього проживання декларативним шляхом і протягом року подати документ про відмову від іноземного громадянства.

Як кримському татарину, мені хотілося б, щоб цю категорію наших співвітчизників було виділено особливо, бо ми — не іноземці, які транзитно обирають Україну собі для проживання. Ми — люди, котрі повертаються на свою історичну Батьківщину. Тож громадянство України маємо отримувати механічно — безвідносно до дії певних угод, договорів чи якихось інших перепон. Адже громадянство — це не лише патріотичні почуття, а й право на приватизацію, землю, представництво у владі.

Записав Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

«Брати-клони» — на марші

За даними Центральної виборчої комісії України (ЦВК), більш як 30 блоків і партій зареєстровано і тепер домагатимуться прихильності виборців

Думка оглядача

Усю історію незалежної України супроводжують жорсткі протистояння між парламентом та інститутом президентської влади. І тому Президентові країни та його найближчому оточенню завжди об'єктивно вигідно мати або роздроблений і, отже, ослаблений, або пропрезидентсько налаштований парламент. Останнього президентське оточення прагнуло завжди і всіма силами, достойними ліпшого застосування, але практично завжди отримувало перше. Навіть під час так званої пропрезидентської парламентської більшості, створеної внаслідок «оксамитової революції» у Верховній Раді у січні—лютому 2000 року, депутати демонстрували власну корпоративну солідарність. І показували Леонідові Кучмі «зуби», дружно ховаючи імплементацію результатів всеукраїнського референдуму 16 квітня того-таки року, котра передбачала посилення президентської влади. І «зухвало» вимагаючи великих повноважень з контролю над урядом.

І як перед парламентськими виборами 1998 року, так і нині, президентське оточення вирішило не ризикувати і знову взяло на озброєння тактику дроблення політичних сил через створення структур-клонів для всіх помітних політичних партій і блоків чи розтягування носіїв однакової ідеології по різних об'єднаннях. А паралельно з цим не припиняються спроби випестувати і привести до влади в парламенті відверто пропрезидентську силу. 1998 року це була Народно-демократична партія (НДП) на чолі з тодішнім прем'єром Валерієм Пустовойтенком. Нині це — блок «За єдину Україну!», що також включає в себе, окрім тої самої НДП, і партію промисловців та підприємців України (ПППУ) на чолі з нинішнім прем'єром Анатолієм Кінахом. Однак, мабуть, для певнішої гарантії, «наглядати» за соратниками в блоці приставлено голову президентської адміністрації Володимира Литвина, який потіснив у виборчому списку навіть Кінаха. Прикро: Валерію Павловичу свого часу було більше довіри.

А річ у тому, що нинішня парламентська кампанія все-таки відмінна від попередньої щонайменше двома особливостями. По-перше, істотно змінилося завдання пропрезидентських сил у Верховній Раді. Чотири роки тому вони мали просто заблокувати «кучкування» антипрезидентських сил і не дати їм використати парламент для вирощування конкурента Леоніда Кучми на президентських виборах 1999 року. Це й сталося: конкуренти посварилися, і Леонід Данилович переміг.

А нині, після «касетного скандалу-1» і відвертих звинувачень на адресу Президента, що призвело до гострої політичної кризи в країні, завдання змінилося. Прихильники Леоніда Кучми мають у майбутньому парламенті не допустити об'єднання антипрезидентських сил, щоб ті не могли здійснити процедуру імпічменту глави держави чи змінити Конституцію в бік посилення парламенту і обмеження президентської влади.

Не знімається з порядку денного і питання зміни Конституції в інший бік, що дало б змогу Леонідові Кучмі балотуватися на третій термін, звичайно, винятково «на прохання трудящих» і «за волею» законодавців. Не випадково ж Леонід Данилович уже заявив, що над майбутнім парламентом має майоріти одне гасло — «Рішення всеукраїнського референдуму — в життя!». О, яка ж благословенна ти, стара партійна школо, що працювала лише заради втілення волі народу...

Але оскільки, на думку багатьох, гарантій беззастережної відданості немає з жодного боку, то видозмінилося й завдання влади щодо претендентів на мандати. Точніше, тактика дроблення і клонування залишилася стара. Але якщо 1998 року клонували і дробили лише так звані опозиційні «ідеологічні» партії — комуністів і соціалістів, то нині цього зазнали геть усі суб'єкти парламентських перегонів, у тому числі й прихильники Президента. Бо вони також можуть не захотіти Леоніда Кучму при владі і спробують знайти йому заміну зі «своїх». Адже «зухвальців» скрізь удосталь.

До того ж під час виборчих рокірувань, окрім «старих» опозиціонерів із Компартії і Соцпартії та прихильників Леоніда Кучми із блоку «За єдину Україну!», викристалізувалися ще дві яскраві політичні сили, які претендують на всю повноту влади в країні — СДПУ(о) та блок екс-прем'єра Віктора Ющенка «Наша Україна» («НУ»). Щоб надміру не дратувати гусей, вони кажуть не про опозиційність, а про альтернативу владі, та суті справи це не міняє. Перші пропонують реформувати країну за соціал-демократичними мірками, другі — за ліберальними. Кажуть вони про це відверто і для початку хочуть створити в парламенті більшість, яка сповідувала б їхню ідеологію.

І тому механізм створення українських політичних «овечок Доллі» запрацював у цих політичних перегонах на повну силу.

Як наслідок нині майже кожний хоч трохи відомий учасник виборчої кампанії має свого двійника. До того ж є вони не лише на рівні структури, навіть кожний помітний політик може похвастатися персональним клоном.

Компартію України з двох боків підпирають Компартія України (оновлена)-КПУ(о) та Компартія робітників і селян — КПРС. А в надрах лівих є кандидат Іван Симоненко, однофамілець лідера комуністів Петра Симоненка. Соцпартію, як і раніше, «дублює» Прогресивна соцпартія України (ПСПУ) на чолі з Наталією Вітренко, якій на підмогу прийшло Всеукраїнське об'єднання лівих (ВОЛ) «Справедливість», що його очолює Іван Чиж, екс-соратник лідера соціалістів Олександра Мороза.

В історії з Соцпартією цікавий і такий момент. Під час перегонів вона всім складом інкорпорувала в себе Всеукраїнську партію трудящих (ВПТ) та Партію захисту інтересів селян. Однак частина ВПТ провела свій з'їзд і вирушила на вибори самостійно, поставивши на чолі свого списку нікому не відомого місцевого лідера на ім'я... Олександр Мороз. А щоб Соцпартія не думала, що вона єдина може представляти інтереси селян, з таким само завданням у перегони вступила Селянська партія України (СелПУ), колишній союзник соціалістів на минулих виборах. Паралельно вона, мабуть, покликана ще й відібрати голоси на селі в Аграрної партії України (АПУ), яка входить до блоку «За єдину Україну!».

А перетягувати голоси протестного електорату в комуністів і соціалістів, так само як і в інших критиків влади, а також у «Нашої України» та «За єдину Україну!», буде блок Юлії Тимошенко (БЮТІ), який стійко протистоїть нинішній президентській владі та знає їй ціну. А нині, судячи з радіодебатів Юлії Тимошенко з лідером СДПУ(о) Віктором Медведчуком, лідер БЮТІ виступає й захисницею українського селянства, піддавши різкій критиці новий Земельний кодекс, величезну роль у «протягуванні» якого (інакше й не скажеш) відіграли об'єднані есдеки.

Загалом з блоком БЮТІ, з Юлією Тимошенко при владі — великі проблеми. Вона, влада, переслідує цю даму з неабиякою послідовністю. Не може, мабуть, утриматися. І видає себе. А клонувати таку жінку складніше, ніж череду чоловіків, що рвуться до влади. Не виходить.

Подвійному і потрійному клонуванню повною мірою було піддано й блоки «За єдину Україну!» та «Наша Україна», а також СДПУ(о). У «заєдинщиків» перетягувати голоси, схоже, покликані ще й «Жінки — за майбутнє», і «Команда озимого покоління» (КОП). На таку думку наводить хоча б те, що КОП створював депутат парламенту Валерій Хорошковський, відомий як послідовний прихильник НДП, якого колись знали як «банкіра» цієї партії. Відіграє чималу роль і блок «Єдність» на чолі з мером Києва Олександром Омельченком, який, нібито підтримуючи Ющенка, водночас заявив, що в разі проходження до парламенту обов'язково вві́ллється до фракції «заєдинщиків».

І вже цілковитого «пограбування» зазнав електорат соціал-демократів(о) та «НУдистів». Проти СДПУ(о) спочатку використовували тактику дроблення сил. У кожному хоч трохи помітному блоці є соціал-демократична складова — партія, яка має схожі чи то назву, чи відповідну програму. А потім проти есдеків(о) виступили конкуренти з КПУ, «Єдності» та «НУ» в Верховній Раді і дружно відправили у відставку її першого віце-спікера, лідера СДПУ(о) В. Медведчука. І тепер есдекам(о) залишається лише сподіватися, що їхні прихильники з ідеології в інших блоках згадають про ідеологічне «первородство» і зроблять спробу до об'єднання в єдину фракцію у майбутньому парламенті.

А з блоком Ющенка взагалі виробляють щось неймовірне. Він має сильний національ-демократичний сегмент — партії Народний Рух України (НРУ), Український народний рух (УНР) та Конгрес українських націоналістів (КУН). Гаразд, утворився виборчий блок «Народний рух України» всередині «НУ». Він виступає за повернення до ортодоксальних рухівських цінностей і проповідує самостійний похід у владу. І вводить до першого десятка виборчого списку одного із синів останнього впливового рухівського лідера В'ячеслава Чорновола — Андрія. Тоді як «НУ» висунув кандидатом в одному з Львівських мажоритарних округів ще одного сина вождя — Тараса Чорновола.

Є в «НУ» носії ліберальної та християнсько-демократичної ідеології — їх дублюють Ліберальна партія України (оновлена). Є й християнські демократи у блоці БЮТІ. Потрібні дублери членові «НУ» — Молодіжній партії України — в хід пішла новоявлена «Нова генерація». А щоб, мабуть, не дуже розслаблялися інші популярні лідери «НУ», одному з них — Тарасові Стецьківу, також у Львові в його окрузі, протистоять ще три кандидати на прізвище... Стецьків.

Не уникла «запаралелювання» навіть головна ідея блоку «НУ» широких демократичних сил. Виник блок «За Ющенка!» який, за словами його лідера, керуючись благими намірами і бажанням допомогти цій само консолідації, має об'єднати тих «демократів», котрих з різних причин не було прийнято до блоку «НУ». А щоб ніхто й нічого не переплутав, новий блок другим номером свого списку затвердив Володимира Ющенка, пенсіонера-авіаінженера з Вінниці.

Однак, з другого боку, спостерігаючи за цією передвиборною «кашею», заради справедливості слід зазначити, що не лише президентське оточення в цьому винне, а й самі учасники перегонів, серед яких — добра половина, якщо не дві третини, нинішніх законодавців. Саме вони, поспішаючи, не змогли чи не захотіли в новому законі про вибори відрегулювати, наприклад, таку делікатну тему, як використання однакових назв суб'єктами перегонів. І скористалася з цієї прогалини в законі не лише влада, а й чимало політичних сил, які також намагаються з допомогою клонів послабити конкурентів. А якщо додати до цього надмірну амбіційність українських політиків, їхнє невміння домовлятися, прагнення за будь-яку ціну «вкусити» опонента і облити його чорним «піаром», а провину звалити на владу, то ця само влада не здається таким уже «виплодком». У ліпшому разі, вона — рівна серед рівних за задумами, але сильніша за можливостями.

Та найбільше в цій ситуації шкода українських виборців. Вони, можливо, й хотіли б обрати нову владу, але як серед маси тих, хто штурмує її вершини, віднайти потрібного кандидата? У будь-якому разі, звинувачувати людей у небажанні підігравати в ігрищах клонів навряд чи варто...

Володимир СКАЧКО.

Механізм створення політичних «овечок Доллі» запрацював на повну силу

Губить не пиво. І навіть не вода. Губить бездіяльність

 Депутат в окрузі

Колись у журналістиці була популярна рубрика: «Повертаючись до надрукованого». До старої теми мене підштовхнули ... плантації хмелю. Ще якихось чотири роки тому погляд натикався на «мертву зону» порожніх шпалер уздовж житомирської траси. І в одному з інтерв'ю тодішнього часу доктор медичних наук, народний депутат Юрій Спіженко запевнив, що в зовсім недалекому майбутньому «ландшафт його поліського округу зміниться».

І ось майбутнє настало. Програма розвитку хмелярства, яку так наполегливо «пробивав» Юрій Прокопович у столиці, на поліській землі зросла відродженими плантаціями.

Нагадаю цифри і факти. З 1991 року в Україні відбувся різкий спад виробництва хмелю. І такими темпами, що вже через шість років доводилося констатувати мало не занесення цієї культури до Червоної книги. На щастя, процес не пішов. Про реанімацію хмелярства розповідає лікар за професією Юрій СПІЖЕНКО.

— Для пивоварної промисловості України потрібно 2000 тонн хмелю: половина у вигляді екстракту і друга — у вигляді гранул. Для того щоб ми могли використовувати свій хміль, нам треба було пропускати його через вищеназвані технології. Екстрактора в Україні, на жаль, нині немає. Це досить дорога фабрика, яка коштує приблизно сім мільйонів євро. А гранулятор нам вдалося спорудити в Житомирі. І я пишаюся, що маю до цього найбезпосередніший стосунок.

Потужність гранулятора — 1 000 тонн: торік ми виростили вже не 150, як ще було зовсім недавно, а 1100 тонн хмелю в поліській зоні.

Завдячи чому це сталося? Три роки тому парламент ухвалив закон (а я був одним з ініціаторів), згідно з яким один відсоток від продажу пива та вина відраховується на відновлення виноградарства і хмелярства. Ці гроші й «підживили» наші плантації.

Хміль — взагалі дуже складна культура: за трудозатратами — друга після винограду. Ці фінансування і відраховання дали можливість закласти цілий ряд нової шпалери. Що, звичайно, дуже добре. Можливо, навіть занадто добре.

— А хіба занадто добре буває?

— Річ у тому, що склалася парадоксальна ситуація. Нам уже не треба закладати нових хмільників. Ми й так одержали непоганий урожай. Якраз стільки, скільки можемо переробити на нашому грануляторі. Що робити з надлишком? Ось проблема. В Україні може повторитися ситуація, яка склалася із зерновими: кошти вклали і не продали. А щоб закласти зерно у державний резерв, розуму, схоже, немає. Така ситуація вимальовується і в хмелярстві. І, мабуть, треба ініціювати припинення цього одновідсоткового відрахування на нові насадження. Треба ремонтувати старі, бо дуже високий відсоток зрідженості, і думати про будівництво екстрактора в Україні. Щоб ми не годували іноземних хмелярів.

У цій ситуації хочу згадати найтеплішим словом свого колегу народного депутата, почесного президента «Оболоні» Олександра Слободяна. Завдяки йому мені вдалося вирішити в окрузі не тільки питання вирощування хмелю, а й реалізації врожаю. Олександр В'ячеславович — патріот з великої літери. Він дивиться наперед, адже, мабуть, сьогодні матеріально невигідно підтримувати вітчизняного товаровиробника. Набагато легший шлях — закупити сировину за кордоном. Як це, до речі, робить багато хто з виробників пива. На щастя, Олександр Слободян — насамперед державник...

Отже, у двох поліських районах ми виростили п'яту частину українського хмелю. Це дуже багато. До того ж реалізували його за значно вищою ціною, ніж в інших регіонах, бо наш хміль містить більше активно діючої речовини.

— Напевне, ефект «живих шпалер» — не тільки в діючій альфа-кислоті? Відродження хмелярства — це і робочі місця, що в сприятливих демографічних умовах Полісся особливо важливо.

— Без сумніву. Це дало можливість зняти нам головний біль, зумовлений вимушеним безробіттям. У двох хмелярських районах вирішилось питання зайнятості: на виробництві працюють майже тисячу осіб. Люди вчасно й регулярно отримують заробітну плату. Є такі, що одержують по 500—600 гривень на місяць. Погодьтеся, не така вже й мала сума в умовах сільського безгрошів'я. І люди, і керівники побачили світло попереду.

Тепер ми разом зі Слободяном ведемо переговори з іноземцями про будівництво фабрики екстрагування. І лише після успішного вирішення цього питання можна переходити до наступного етапу — нарощування плантацій.

Я впевнений, у перспективі треба орієнтуватися тільки на виготовлення українського хмелю. «Оболонь» нині займає не більш як 37 відсотків вітчизняного ринку. І мені як громадянину України не хотілося б, щоб інші 63 відсотки користувалися гранулятором з Бельгії чи з інших країн.

— Юрію Прокоповичу, я ще чотири роки тому помітила, що ви з медика перекваліфіковуєтеся в аграрника...

— А тепер уже, мабуть, зовсім ним став. Бо крім хмелю захопився ще й іншими сферами сільського господарства. Наприклад, селекцією великої рогатої худоби. Пам'ятаємо, які великі проблеми були з виплатами пенсій і зарплат три роки тому до приходу уряду Ющенка. В людей був єдиний шанс одержати гроші — з продажу молока. Ось і треба було подумати, як їм збільшити цей прибуток. Селекція за рахунок поліпшення генетичного матеріалу дає можливість одержувати від корови на рік на тисячу літрів молока більше. Це дуже великі гроші за тих самих трудозатрат і тих самих кормів. Мені вдалося зберегти племінну станцію в окрузі: вона забезпечує вісім районів Житомирської області. Одержали ми і гарний генетичний матеріал. У принципі, це особливо актуально, коли постало питання губчастого енцефаліту.

— Кажуть, що паралельно із штучним осімененням корів у поліських районах почали сіяти добре й вічне і в головах селян.

— А, це ви про наші курси. Взимку, коли люди менше зайняті, спеціалісти проводять такий собі лікнеп, як ефективніше вести підсобне господарство.

— То, виходить, ви свої горизонти зімкнули лише на сільському господарстві?

— Це ви занижуєте наші обрії. Поліщуки — люди тонкої натури, і їх цікавить не лише земля, а й небо. В окрузі будується близько 40 церков. І мій обов'язок — залучати до спорудження храмів організації, фірми, банки. Це дуже важкий обов'язок. Він не дає такої швидкої віддачі, як хміль чи селекція. Це тільки руйнувати храми — легко. А щоб віра, глибока, чиста і справжня, знову оселилася в наших душах, має минути багато років. І все ж... Три тижні тому ми освячували церкву в одному із сіл, і стільки прийшло народу! Не тільки літні бабусі, а й молодь, діти. І я подумав: якщо ми відійдемо від часто зайвої ортодоксії, якщо малята гратимуться в церкві, а батьки слухатимуть проповідь і молитимуться, — настане переломний момент, відродиться духовність. Бо діти зростатимуть в атмосфері молитви, дихатимуть нею...

Є ще один здобуток, яким я можу пишатися. Це комп'ютеризація шкіл. В окрузі — 127 середніх шкіл. На сьогодні мені вдалося майже половину з них забезпечити комп'ютерами. Я вважаю, що це серйозна робота. Директор однієї із сільських шкіл Новоград-Волинського району сказав: «Вам вдячні не тільки учні, а й учителі, бо інформатику до цього часу вони викладали за допомогою крейди і дошки. Тепер виходимо в Інтернет, і душа просто співає». А дівчинка — випускниця школи — написала мені навіть листа: «Ми вам дуже вдячні. Тепер ми вже не чайники в комп'ютерній техніці...»

«Не чайники» поліщуки і в інших галузях. Нині поступово піднімаються місцеві виробництва. Інвесторів, благодійників шукати важко, але губить не пиво, і навіть не вода, а бездіяльність. Депутат, крім законотворчості, повинен допомагати своєму округові у розв'язанні важливих проблем. За нинішніх умов це — річ неминуча, якщо ти справді є народним обранцем. Залучення до реанімаційних заходів п'яти великих фірм дало змогу вдихнути життя у завод залізобетонних гідроконструкцій, який стояв три роки, кар'єр, баранівські фаянсовий та порцеляновий заводи. Збудовано зовсім нове виробництво з переробки некондиційної деревини: тут продукують європіддони на експорт. Ми вже казали, що це не просто суха економічна статистика. За кожним із цих збережених підприємств — робочі місця, зарплати, податки. Одне слово, віра людей в майбутнє.

Юрієві Спіженку як колишньому міністрові охорони здоров'я не звикати до почесного обов'язку — дбати про здоров'я своїх земляків.

Гуманітарна допомога — медикаменти, обладнання, спецавтомобілі, сприяння в організації операцій і консультацій у кращих медичних установах України була і залишається його надспеціалізацією.

Інтерв'ю провела Людмила КОХАНЕЦЬ.

 Колонка оглядача

Острів К: хроніка животіння

Канал «Культура», про потребу в якому так довго говорила українська інтелігенція, — з'явився! З нового року в денному ефірі УТ-2 можна збагатити себе знанням усіх тих багатств, що їх виробила вітчизняна культура. Однак, як кожне добре починання, явлена глядачеві «Культура» — аж ніяк не бездоганна. Варто, звичайно, замислитися про моральне право дорікати творцям каналу хоч за віщось. Чи справедливо вказувати на кричущу технологічну недосконалість, коли перед нами — торжество гуманітарного прориву?! Причому сталося це тихо, мирно, без надмірної помпи. Саме в той час, коли найуспішливіші, найметкіші і найпросунутіші, випереджаючого одне одного, тренувалися в освоєнні прибуткових ліцензійних технологій з виробництва цукерочок з лайна, мотивуючи власну завзятість несприятливим для реалізації інших (шляхетних) задумів економічним і політичним кліматом.

Загалом казки про вовчі закони недорозвинутого нашого телеринку незаперечні у своїй об'єктивності. Саме за цими законами виробництвом телепродукції для каналу «Культура» займаються люди, котрі, судячи з усього, позитивного досвіду сучасного телевиробництва не мають. Мало того, вони, найімовірніше, з ним не обізнані і свідомо зневажають його як оплот і втілення всього того, чому культура наша має протистояти. Інакше кажучи, перегляд програм, підготовлених до ефіру «Укртелефільмом», переконує у войовничому ідейному неприйнятті того, що заведено називати новітніми телевізійними технологіями і що, по суті, являє собою сучасну телевізійну постановочну... культуру... (Я сама думала, що так не буває.)

Кому як не освіченим інтелектуалам-подвижникам виявляти і чуття, і знання того, як у ритмах та інтонаціях сьогодення має звучати розмова про віками нагромаджену культурну спадщину, про тих, хто оте неоціненне багатство зберігає, вивчає і примножує сьогодні, про те, які принижені й ображені вони державою й суспільством, але не зламані духом, як піднесені творчістю. Власне, «Культура» розповідає про це. Про це розповідають її і наші герої. Про це — пронизливий фільм із циклу «Без оплесків» Тетяни Магар «Марина і Степан» про акторську сім'ю і долю Степана Олексенка і Марини Герасименко. Про це — цикли «Немеркнучі зірки» та «Українці, які ми не знаємо», авторські мистецтвознавчі екскурси лектора-віртуоза Дмитра Горбачова «Імовірність». Про це — раритетні архівні записи фольклорних, класичних, естрадних виконавців у «Ретро-альбомі». Ці і багато інших свідчень вершин національного духу, глибин національних традицій, широти й багатоманітності культурних сфер знято і впорядковано, дбайливо заархівовано. Ця праця величезна, безцінна і гідна. Зібрано матеріал. Телепродукту не створено. Запропоновано архаїчний і недолугий напівфабрикат. Слід сподіватися — поки що.

Так, базова національна культура в кожному суспільстві завжди консервативна — то аксіома. Але йдеться не про культуру як таку. Йдеться про професійний рівень її осмислення, відображення і — саме так! — пропаганди! Прагнення авторів до втілення власних уявлень про рафіновану культурність, гранично очищену від будь-якої попсовості, їхнє блаженне аматорство врешті-решт замість декларації цінностей спричинюють профанацію останніх. Цей захоплений дилетантизм, що спливає кров'ю злиднів і спирається на незнищенно живучу анахронічну стилістику радянських кіножурналів часів застою, здається неймовірно симптоматичним. Національну культуру, що формально перебуває під опікою держави, насправді відлучено від її соціально-економічних процесів, відсунуто до резервації, законсервовано у власному соку. При цьому будь-які спроби адаптації до реальних умов рідного социуму та його реальних духовних запитів ревнителі сприймають не інакше як свідчення моральної деградації.

Як ставитися до того, що «Культура», геть усіма визнана першочергово важливою, геть усіма оплакана і, суворо й мужньо відкинута, набула нині такого втілення?

Треба сприймати це як належне. Так і мало статися. Нема чого носом крутити. У кожного з нас — рильце в пушку, у кожного, хто багато й голосно промовляв одне і, тихцем радіючи, робив інше. Кожний сам для себе визначив пріоритети і критерії: моральні, культурні, професійні. Кожний сам для себе обрав, чим поступитися: принципами чи вигодою, метою чи засобами. Тільки те зло, яке кожному окремо здається меншим, насправді може виявитися чималим.

Ганна ШЕРМАН («Телекритика»).

До старої теми мене підштовхнули ... плантації хмелю

ЗАО Торговый дом **«Веста»** сообщает, что общее собрание акционеров состоится 19 апреля 2002 года в 15.00 по адресу: г. Горловка-1, пр. Ленина,6.

Повестка дня:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности за 2001 финансовый год и основные направления деятельности в 2002 году.
2. Отчет ревизионной комиссии о результатах деятельности правления ЗАО ТД «Веста» за 2001 год.
3. Отчет наблюдательного совета.
4. О распределении прибыли по итогам деятельности в 2001 году.
5. Изменения к Уставу.

Регистрация участников собрания с 13.00 до 14.00. Акционерам иметь при себе документ, удостоверяющий личность. Уполномоченным лицам иметь при себе документ, удостоверяющий личность и доверенность, оформленную в установленном порядке.

Правление ЗАО Торговый дом «Веста».

Державне підприємство Міністерства оборони України «Клесівський кар'єр нерудних копалин «Діорит», код ЄДРПОУ 07625766, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців за адресою: 34550, Рівненська обл., Сарненський р-н, смт. Клесів, вул. Промислова,13.

Тел.: (03655) 500-42.

Вищий арбітражний суд України постановою від 23.06.2001 р. № 04-1/11-1/110 скасував державну реєстрацію ЗАТ «Екологоохоронна фірма «Креома-Фарм», ІНН 23729292604503124, зареєстроване 19.07.96 р. Жовтневою районною адміністрацією № 23729293, м. Київ, вул. Радищева,3, тел.483-60-55. Відкрита ліквідаційна процедура.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення ліквідаційною комісією за адресою: м. Київ, вул. Радищева,3.

ПриватБанк

БАЛАНСОВИЙ ЗВІТ
Закрите Акціонерне Товариство Комерційний Банк ПриватБанк

(гривні)
станом на 31.12.2001 року

АКТИВИ	
Каса та грошові кошти	183 657 654
Кошти в НБУ	150 612 764
Казначейські цінні папери та папери емітовані НБУ	400 000 000
Кошти в інших банках	410 270 750
Кредити клієнтам	2 801 152 472
Інші активи та нараховані відсотки	556 697 758
Інвестиції	102 961 505
Основні засоби	213 290 760
Усього активів	4 818 643 664
ПАСИВИ	
Залишки на корраxунках банків	249 619 065
Депозити та кредити банків	232 298 696
Кошти, отримані від міжнародних фінансових організацій	49 283 844
Кошти юридичних осіб до запитання	1 834 111 039
Строкові кошти юридичних осіб	454 146 961
Кошти фізичних осіб до запитання	288 798 967
Строкові кошти фізичних осіб	1 132 284 483
Інші зобов'язання	185 799 905
Нарахування та відстрочений дохід	22 084 338
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
Статутний капітал	186 000 000
Резерви	103 079 967
Резерв переоцінки основних засобів	44 963 872
Прибуток з початку року	36 172 527
Усього зобов'язань і власного капіталу	4 818 643 664

Голова Правління — **О.В. Дубілет**

Головний Бухгалтер — **Л.І. Городненко**

Загальні збори акціонерів
ВАТ «Шахта «Комсомолець Донбасу»
відбудуться 22 березня 2001 р. о 12.00.

в приміщенні актового залу шахти за адресою: Донецька обл., м. Кіровське.

Реєстрація учасників зборів з 9.30 до 11.30.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарчої діяльності за 2001 р. та визначення основних напрямів діяльності на 2002 рік.
2. Звіт Спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Затвердження річного звіту і балансу за 2001 р.
5. Про затвердження порядку розподілу прибутку за підсумками 2001 р., нарахування та виплата дивідендів.
6. Про внесення змін та доповнень до Статуту Товариства.
7. Про заключення угоди з незалежним реєстратором.

Учасникам зборів необхідно мати при собі документ, що посвідчує особистість. Для представників акціонерів — доручення на право участі в зборах, засвідчене згідно з діючим законодавством.

Телефон для довідок: (06250) 6-20-90, 6-21-65.

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю промислово-виробниче підприємство «Мережа», 55000, м. Южноукраїнськ Миколаївської області, вул. Набережна Енергетиків, 27, кв. 76»А», тел. 5-13-38, 5-23-57, телефакс 5-13-38 подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності на території Миколаївської області.

Хозяйственным судом Луганской области (г. Луганск, пл. Героев ВОВ,3-а) возбуждено дело № 10/45б о банкротстве в отношении частного предприятия производственно-коммерческой фирмы «Комфорт» (г. Брянка Луганской области, ул. Балтийская,1), код 21769503, счет 260075527001 в ТОБО № 552 г. Брянка Луганского областного филиала АКБ СР «Укрсоцбанк», МФО 304018.

Претензии кредиторов и предложения санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Распорядителем имущества должника назначен Седляр Александр Петрович (лицензия № 047834 от 19.10.2001), который проживает по адресу: 94486, Луганская область, Краснодонский район, с. Власовка, кв-л Октябрьский дом,4.

ОЩАДБАНК ПОДВЕЛ ИТОГИ ЗА 2001 ГОД

Ощадный банк Украины зарегистрирован Национальным банком Украины 31 декабря 1991 г. (регистрационный № 4). Банк имеет лицензию НБУ за № 148 на осуществление банковских операций в национальной и иностранной валюте. Его уставный фонд составляет 100 млн. гривен.

Ощадбанку в прошлом году удалось добиться заметного улучшения финансового состояния по сравнению с 2000 годом. Суммарный объем чистых активов банка на 01.01.2002 г. превысил 3 млрд. грн., что на 882 млн. грн. (42 %) больше, чем на аналогичную прошлогоднюю дату. Темпы роста доходных активов превысили темпы роста чистых активов на 28 процентных пунктов. Объем доходных активов увеличился на 70 %, достигнув 2 млрд. 43 млн. грн. Балансовый капитал за прошлый год вырос до 238,4 млн. грн., или на 88,8 млн. гривен.

Приоритетным направлением работы, как и в предыдущие годы, остается развитие сберегательного дела. Депозиты физических и юридических лиц выросли в 1,6 раза – с 1 млрд. 505 млн. грн. по состоянию на 01.01.2001 г. до 2 млрд. 483 млн. грн. на 01.01.2002 г. Ощадный банк сегодня – лидер отечественной банковской системы на рынке привлечения средств населения. Остатки на вкладах граждан в учреждениях банка на 1 января п.р. составляли 2 млрд. 109 млн. грн. Вклады физических лиц выросли в прошлом году на 836 млн. грн. (65 %).

Благодаря осуществляемой в банке реструктуризации, взвешенной финансовой политике эффективность деятельности Ощадбанка в 2001 году повысилась. Прибыль от операций составила 83 млн. грн., увеличившись за год в 4,6 раза. Доходность процентных активов возросла с 15,6% до 18%. Чистый процентный доход увеличился в 1,9 раза, а чистый комиссионный доход - почти на 35%. Банк получил за 2001 год 1,6 млн. грн. чистой прибыли.

В целом итоги деятельности за прошлый год свидетельствуют, что ОАО «Государственный ощадный банк Украины», входящий в группу системообразующих отечественных банков, обладает значительным экономическим потенциалом. Топ-менеджеры банка считают: в 2002 году Ощадбанк имеет все возможности укрепить свои позиции на рынке банковских услуг. Как банк общенационального масштаба он имеет 6986 банковских учреждений, которые обслуживают клиентов во всех без исключения регионах страны. На сегодня в государственном банке работают более 36 тысяч сотрудников.

Пресс-служба Ощадбанка

Господарський суд Чернівецької області, що знаходиться за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської,14, постановою від 29.01.2001 р. № 5-128-128/б поновив провадження у справі і виконання постанови арбітражного суду від 02.02.1998 р. в справі № 5-128-128/б про визнання державного підприємства «Чернівцілегмаш» банкрутом. Згідно даної постанови відкрита ліквідаційна процедура.

Господарський суд Черкаської області (18000, м. Черкаси, вул. Шевченка,307) порушив справу № 08/160 про банкрутство СТОВ «Аграрник» (с. Сарни, Монастирищенський р-н., Черкаська область, код 00131943, р/р 26001559 в Уманській філії банку «Аваль», м. Монастирище, МФО 354228).

Розпорядником майна призначено Блощаневич М. А., ліцензія № 047617 (18021, м. Черкаси, вул. Героїв Сталінграда, 22А, оф.34, тел.32-35-22).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ліквідаційна комісія ЗАТ «Екологоохоронна фірма «Креома-Фарм», ідентифікаційний код 237292926045 повідомляє про загублення Статуту, Установчого договору, свідоцтва реєстрації та первинні фінансово-господарські документи, печатки, та про визнання втрачених документів та печатки недійсними.

КРЕДИТ БАНК

Ліцензія НБУ №045 від 28.04.1994 року

При публікації фінансової звітності АКБ "ТК Кредит" у № 12 (2763) від 19 січня 2002 р. було допущено неточність. У Балансовому звіті в рядку 23, колонка "Звітний фінансовий рік", замість числа "-1" повинно бути число "-1134", а в колонці "Попередній фінансовий рік" замість числа "1340" повинна бути цифра "0".

Інформація про продаж на аукціоні майна Акціонерного агропромислового банку «Україна»

1. Назва об'єкту: 3-х кімнатна квартира.
Адреса об'єкту: м. Київ, вул. Тимошенка, 13-А, кв. 177.
Загальна площа: 86 м^2.
Початкова ціна продажу об'єкту: 121400 грн. (без урахування ПДВ).

2. Назва об'єкту: однокімнатна квартира.
Адреса об'єкту: м. Київ, вул. Тимошенка, 13-А, кв. 149.
Загальна площа: 40 м ^{2}.
Початкова ціна продажу об'єкту: 56500 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкти можна отримати за тел. (044) 244-15-35.

3. Назва об'єкту: незавершене будівництво 2-х поверхового котеджу.
Адреса об'єкту: Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с.Петропавлівська Борщагівка, вул. Київська, 54.
Ступінь будівельної готовності 76%.
Загальна площа будівлі 569 м ^{2}.
Площа земельної ділянки: 0,08 га.
Початкова ціна продажу об'єкту: 307250 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкт можна отримати за тел. (044) 228-80-12, 224-79-20.

4. Назва об'єкту: незавершене будівництво службового будинку.
Адреса об'єкту: м. Вінниця, пр. Космонавтів.
Ступінь будівельної готовності: 19%.
Площа земельної ділянки: 0,21 га.
Початкова ціна продажу об'єкту: 156056 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкт можна отримати за тел. (0432) 32-07-75, 52-01-70.

5. Назва об'єкту: незавершене будівництво бізнес-центру та готелю на 300 місць.
Адреса об'єкту: м. Черкаси, б-р Шевченка, 145.
Ступінь будівельної готовності: бізнес-центру 100%, готелю — 7%.
Площа земельної ділянки: 1,26 га.
Початкова ціна продажу об'єкту: 5013102 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкт можна отримати за тел. (0472) 54-40-70, 54-40-71.

Плата за реєстрацію заяви у розмірі 17 грн. вноситься на рахунок № 26009301260745, завдаток у розмірі 10% початкової ціни продажу об'єкту вноситься на рахунок № 26008302260745 в Подільському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322197, код ЄДРПОУ 22894896, одержувач — філія «Київський аукціонний центр» ДАК «Національна мережа аукціонних центрів».

Умови продажу: проведення розрахунків за придбані об'єкти протягом 30 календарних днів з дати проведення торгів, оформлення прав власності на придбане майно здійснюється за рахунок покупця, питання переоформлення документів на право користування земельною ділянкою вирішується покупцем самостійно. Засоби платежу: грошові кошти.

Заяви на участь в аукціоні приймаються — філією «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ» за адресою: 02094, м. Київ, вул. Червоноткацька, 42.

Кінцевий термін прийняття заяв — за три робочі дні до дати проведення аукціону.

Аукціон буде проведено 12 березня 2002 р. об 11.00 в приміщенні філії «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ» за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42.

Ознайомитись з об'єктами можна в робочі дні за вказаними адресами.

Служби з організації та проведення аукціону:
Агентство з питань банкрутства — Ліквідатор Банку «Україна», м. Київ, пров. Рильський, 10, тел. (044) 244-15-16;
Філія «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ», м. Київ, вул. Червоноткацька, 42, тел. (044) 552-72-55.

Ми для Польщі все ще важливі

Україна та Польща мають багато невикористаних резервів для співпраці, зокрема в гуманітарній сфері, зазначив Голова Верховної Ради України Іван Плющ під час зустрічі з Головою Ради Міністрів Республіки Польща Лешеком Міллером, який перебував у Києві з одноденним офіційним візитом.

Голова ВР висловив задоволення роботою груп з міжпарламентських зв'язків, що працюють у польському сеймі та Верховній Раді, хоча вибори, які відбулися в Польщі і незабаром стартують у Києві, дещо загальмували розвиток міжпарламентського діалогу. Іван Плющ запевнив, що майбутня ротація українського парламенту не змінить ставлення до Польщі як до важливого партнера України.

Лешек Міллер наголосив, що Польща зацікавлена в контактах з Україною, які «мають характер стратегічного партнерства». «Варшава прагне бачити Україну незалежною, суверенною, стабільною, яка послідовно проводить політику економічних, політичних суспільних перетворень, — сказав він. «Ми як члени НАТО і майбутній член Євросоюзу й надалі хочемо відігравати роль речника України в Західній Європі», — запевнив польський прем'єр.

Цього ж дня Міллера прийняв Президент України Леонід Кучма. Під час зустрічі з главою української держави польський прем'єр наголосив, що Варшава й надалі підтримуватиме євроінтеграційні прагнення Києва і, зокрема, його бажання здобути асоційоване членство в ЄС.

Україна для Польщі все ще важлива — такий був лейтмотив виступу Лешека Міллера і під час спільної пресконференції з українським прем'єром Анатолієм Кінахом. Нещодавня зміна позиції Варшави в питанні будівництва газопроводу Ямал — Європа посіяла в тому сумніви. Польський прем'єр відмовився відповідати на запитання про так звану перемичку в обхід України, мовляв, не можна коментувати наміри і проекти, які, можливо, ніколи не реалізуються. Анатолій Кінах у «газових» питаннях був стримано оптимістичний і нагадав, що згідно з підписаними торік українсько-російськими угодами Москва не може зменшувати обсяги транзиту газу територією України. Київ жорстко захищатиме свої стратегічні інтереси в цій сфері, сказав він.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Односторонньої вигоди в бізнесі не буває

«Газпром» не обговорював відмову від будівництва газопроводу в обхід України територією Польщі на засіданні ради директорів, що відбулося нинішнього понеділка. Про це заявив віце-прем'єр Росії Віктор Христенко. Однак раніше інший член ради директорів «Газпрому» Борис Федоров стверджував, що рада начебто ухвалила рішення відмовитися від проекту вартістю понад 1 млрд. дол. США, оскільки інвестори не отримають очікуваних коштів унаслідок зменшення урядом запитуваного «Газпромом» збільшення цін на внутрішньому ринку газу. Цю ситуацію «ГУ» попросив прокоментувати віце-президента Українського союзу промисловців і підприємців з питань зовнішньоекономічних зв'язків Сергія ЧЕБОТАРЯ.

— Про цей газопровід я чую з 1996 року, коли працював у Посольстві України в Польщі. Це складне питання. Воно має більше політичне, ніж економічне забарвлення. Адже Києву не потрібно переконувати Москву у фінансовій недоцільності цього будівництва — їм самим про це відомо. Все, що нині відбувається, зайвий раз доводить, що саме керівництво «Газпрому» сумнівається у вигоді від реалізації цього проекту. У зв'язку з цим нам треба продовжити активну роботу з усунення проблем навколо газової сфери, знайти нові форми та механізми співпраці у використанні газопроводу через Україну. Гадаю, реалії економіки візьмуть гору над передчасними політичними кроками в цьому питанні.

— Попри декларації про стратегічне партнерство, в торгово-економічних відносинах України та Росії зберігаються численні проблеми. Газопровід лише одна із них.

— Багато проблем могла б розв'язати ратифікація Угоди про вільну торгівлю. Але, на превеликий жаль підприємців обох країн, практична реалізація цього питання затримується. І тут я хотів би зазначити, що односторонньої вигоди в бізнесі не буває. Через ці, здебільшого штучні, а не економічно обгрунтовані проблеми зазнають відчутних фінансових втрат і наші російські партнери. Гадаю, в цій ситуації нам потрібно говорити не так про проблеми, як про механізми реалізації уже підписаних угод і програм, пошук нових, нестандартних форм взаємної співпраці і на внутрішніх, і на зовнішніх ринках. Результати форуму, який у середині грудня відбувся в Харкові, з урахуванням усе ще наявних проблем, підтвердили цю стратегію і те, що її реалізація передусім залежить від нашої активності в практичному виконанні досягнутих домовленостей.

— До речі, зайнятість української політичної еліти у зв'язку з парламентськими виборами не вплинула на підготовку форуму? І чи не стане він черговим заходом «для галочки»?

— Міркуйте самі, практично всі пункти програми було виконано. І в цьому неабияка заслуга президентської команди. Саме підтримка на всіх етапах підготовки цього важливого економічного саміту з боку глави адміністрації Президента України Володимира Литвина дала змогу провести його на дуже солідному рівні. І на це звернули увагу всі учасники форуму.

Щодо «галочки», то не думаю, адже вже є конкретні результати домовленостей. Зокрема, більш тісне міжрегіональне співробітництво. На новому рівні тепер вестимуть і роботу в енергокомплексі, включаючи відновлення єдиної енергетичної системи, створення і розвиток трансконтинентального Євро-Азійського енергетичного коридору, поновлення діяльності об'єднаних транспортних систем.

Яна СТАДІЛЬНА.

Президент США Буш представив Конгресові бюджет на суму у 2 трильйони доларів, який передбачає найістотніше збільшення військових витрат Сполучених Штатів з часів закінчення «холодної» війни. Бюджетні скорочення стосуватимуться охорони здоров'я, місцевих загальносвітніх програм і проектів із захисту довкілля. У разі схвалення цей план призведе до першого дефіциту бюджету США за п'ять років. За день перед тим Джорджа Буша і британського прем'єра Тоні Блера було висунуто на Нобелівську премію миру 2002 року. Приводом для висунення стали заслуги обох політиків у боротьбі з тероризмом, а також їхня «діяльність з відновлення і збереження миру». Проте один із п'яти членів Нобелівського комітету єпископ Гуннар Сталсетт уже висловив своє несхвалення воєнних дій в Афганістані.

***На фото АП:** Джордж Буш виступає перед особовим складом бази ВПС США в Іглині (Флорида) на підтримку збільшення військових асигнувань.*

Відповідь на «недружелюбні» заяви

(Початок на 1-й стор.).

У документі-відповіді Україна зазначає: односторонні дії Кишинева щодо запровадження нових митних правил з 1 вересня 2001 року суперечать підписаному 8 травня 1997 року меморандуму. «Україна беззастережно визнає нові митні правила Молдови її суверенним правом. Водночас, якщо нові митні правила не узгоджені обома сторонами, старі митні печатки також залишаються в силі з точки зору міжнародного права», — зазначено в документі.

У зв'язку з цим Київ висловив стурбованість звинуваченнями з боку Кишинева в тому, що «Україна начебто сприяє контрабанді з Придністров'я». «Твердо заявляємо, що наша держава забезпечує ефективний прикордонний і митний контроль за всім периметром українсько-молдовського кордону відповідно до національного законодавства та міжнародного права», — сказано в записці.

У Києва склалося враження, що «одностороннє запровадження нових митних правил Кишиневом спрямовано не на поліпшення певних митних процедур, а головним чином на застосування жорстких адміністративних та економічних важелів тиску на регіон, які врешті-решт призведуть до цілковитої блокади його експортних можливостей».

У Києві вважають, що все це «в умовах відсутності прогресу в урегулюванні придністровської проблеми і небажання сторін досягти компромісу може призвести до поновлення жорсткої конфронтації аж до збройного конфлікту»

До речі. Молдову останнім часом важко зрозуміти не лише Україні. А, наприклад, ще й Раді Європи (до якої, серед інших, Кишинів скаржиться на «поганий» Київ). Днями постійного представника Молдови в РЄ було запрошено до Генерального секретаря цієї організації Вальтера Швіммера. Той, згідно зі статтею 52 Європейської конвенції з прав людини, зажадав офіційних пояснень: як національне законодавство забезпечує дотримання державою конвенції? Ідеться про недавнє призупинення діяльності опозиційної Християнсько-демократичної народної партії Молдови на місяць із можливим призупиненням на рік (через, начебто, порушення правил зібрань), що веде до неучасті цієї партії у місцевих виборах. Отож у Страсбурга виникають природні запитання щодо наявності в Молдові передумов для демократичних виборів, свободи думки, свободи висловлювань, свободи зборів. Слід зазначити, що це лише вдруге в історії РЄ її Генеральний секретар вдається до таких радикальних дій щодо країни-члена. Першою була Росія — через Чечню. Треба також додати, що наприкінці минулого тижня з критикою на адресу Кишинева виступив і Президент Парламентської асамблеї Ради Європи Пітер Шідер.

Анатолій Марциновський.

Хроніка. Факти. Події

■ Тель-Авів

Заборона точкових ліквідацій

Ізраїльська військова прокуратура оприлюднила рішення, що забороняє Силам оборони Ізраїлю застосовувати тактику точкової ліквідації бойовиків з метою відплати. У документі сказано, що в разі, якщо точкова ліквідація не є єдиним способом запобігти терористичному актові, що готується, вона рівнозначна смертному вирокові без суду і слідства. До того ж така тактика створює реальну небезпеку для життя ні в чому не винних людей, котрі випадково опинилися неподалік об'єкта ліквідації.

■ Кабул

Заворушення на тлі голоду

Делегація уряду Афганістану, направлена до міста Гардез на сході країни для посередництва між двома ворогуючими польовими командирами, повернулася до Кабула. Член місцевої ради повідомив, що рішення про те, хто стане новим губернатором провінції Пактія, буде оголошено в Кабулі. Тим часом з країни надходять повідомлення про гостру нестачу продовольства. Десятки тисяч афганців — на межі голоду.

■ Ісламабад

Двоїста позиція

Президент Пакистану Первез Мушарраф звинуватив Індію в «державному тероризмі», кажучи про дії індійських військовиків у штаті Джамма і Кашмір. Мушарраф звернувся до індійської влади із закликом поновити мирні переговори. Водночас він заявив: «Якщо за останні 10 років люди в Кашмірі брали зброю для боротьби з індійською окупацією, то в тому винна лише Індія».

■ Лондон

Клятва Гіппократа–2

Організації медиків у Європі і США закликали прийняти новий етичний кодекс для вдосконалення клятви Гіппократа, котра з'явилася дві з половиною тисячі років тому. Три професійні організації лікарів заявили, що нинішня клятва не відбиває етичних проблем, котрі виникли з розвитком таких дисциплін, як генетика. Автори твердять, що нова хартія має поставити у центр охорони здоров'я інтереси пацієнта.

■ Париж

Новий закон проти нелегалів

Набрав чинності новий французький закон, спрямований на скорочення кількості нелегалів, які намагаються проникнути на територію Великої Британії потягом «Євростар». Раніше в Парижі можна було вільно придбати квиток до французького порту Кале і не виходити, аж поки він через тунель під Ла-Маншем прибуде до Великої Британії. Щомісяця такою нагодою користувалися близько 800 осіб. Тепер маршрут вважають міжнародним і, купуючи квиток, пасажири мають показати паспорт.

■ Маніла

Мітинги протесту

На Філіппінах кілька тисяч осіб провели демонстрації протесту проти американської військової присутності в їхній країні. У столиці Філіппін Манілі перед будинком посольства США зібралося більш як тисяча маніфестантів. Учасники мітингу називали американську військову присутність на Філіппінах інтервенцією. Приводом для протестів стали спільні американо-філіппінські маневри у рамках боротьби з мусульманською радикальною організацією «Абу Сайаф», яку підозрюють у підтриманні зв'язків з «Аль-Каїдою».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Комунальний синдром

Чинні тарифи на комунальні послуги давно перетворилися на непосильний тягар для населення. Особливо — для пенсіонерів, інвалідів, багатодітних сімей, одиноких матерів. Заборгованість за ці послуги продовжує зростати, ще більше погіршуючи і без того критичне фінансово-економічне становище підприємств житлово-комунального господарства. Вони вже, як правило, не спроможні надавати споживачам комунальні послуги, що відповідають держстандартам. Це спричинює невдоволення населення, породжує суперечності між ними та виконавчою владою.

На межі банкрутства

Мешканці невеличкого містечка Дніпрорудний, що в Запорізькій області, запідозрили щось не те у розрахунках тарифів на комунальні послуги, що їх надає місцеве підприємство «Тепловодоканал» (ТВК). Щоб уникнути всіляких домислів і підозр, за розпорядженням міського голови Миколи Єременка було створено депутатську комісію для перевірки обгрунтованості зростання тарифів на комунальні послуги ТВК. Після цієї перевірки і надійшов до нашої редакції лист-скарга. З'ясовується, комісія, до складу якої увійшли і представники громадськості міста, дійшла висновку, що тарифи на комунальні послуги завищено. Нещодавно ці твердження спростували фахівці обласного КРУ.

Нині кредиторська заборгованість ТВК перед постачальниками — 14 млн. 372 тис. грн., а дебіторська, нарахована за надані послуги, — 9 млн. 976 тис. грн. До речі, серед основних дебіторів —самі дніпрорудненці, котрі заборгували ТВК уже 4 млн. 382 тис. грн.

Місцеві проблеми загально-державного масштабу

Чи врятує ТВК від банкрутства, яке загрожує йому в перспективі, саме лише підвищення тарифів на комунальні послуги? Адже вже нині у Дніпрорудному спостерігається тенденція зростання заборгованість за них. Протягом останніх трьох років вона зросла у 2,5 разу.

— У нас не тарифи високі, а злиденні зарплати й пенсії мешканців міста, — вважає Микола Єременко. —Це вже призвело до того, що ми зіткнулися з істотними неплатежами населення...

Нині Україна видобуває близько 17 млрд. «кубів» природного газу за вартості тисячі «кубів» на рівні 50—60 гривень. При цьому тепломережі отримують (купують) газ по 180 грн. Запитання: де 130 гривень? Куди, власне, йде дешевий український газ? Чому нашим теплоенергетикам залишається лише дороге російське чи туркменське паливо?

І ще фахівці прорахували і «витягли» з тарифів на тепло й підігрівання води податки, що їх стягує держава. З'ясовується, вони становлять 50 (!) відсотків. Тобто споживач сплачує лише половину за фактично відпущене тепло, решту ж він платить державі. Маємо ще один непрямий податок, що важким тягарем висить на споживачеві.

А субсидії... Верховна Рада нещодавно встановила новий прожитковий мінімум — у середньому 342 гривні на одну людину. Якщо віднімемо суму, що припадає на оплату житлово-комунальних послуг, матимемо той мінімум, який потрібний людині на харчування, проїзд, сяке-таке оновлення гардеробу. А отже, якщо людина заробляє (отримує пенсію) менше за цю суму, то він взагалі не мав би платити за житлово-комунальні послуги. Їх має покривати субсидія. Логічно?

Однак при цьому держава одразу опинилася б перед дилемою: або половину бюджету спрямувати на субсидії, або все-таки пошукати відповіді на запитання: «Куди зникає дешевий український газ?».

За що покарання — бюджет виживання?

У Дніпрорудному я не раз чув від городян про потребу встановити в квартирі лічильники водо-, теплопостачання. Ті, хто вже встановив такі лічильники, платять сьогодні менше — не за «нормативне» споживання, а за фактичне. Та якщо дніпрорудненці перейдуть на лічильники, як же ТВК з його втратами вижити? Нині їх частково компенсують тарифи, частково — норми споживання. А за повсюдного встановлення приладів контролю ТВК або збанкрутує, або йому знову доведеться підвищувати тарифи. Ось чому потрібний комплексний підхід до розв'язання проблем житлово-комунального господарства міста. Реальні шляхи зниження собівартості загальновідомі: звести до мінімуму втрати ТВК на теплотрасах, щоб не опалювати вулиці в місті; оновити обладнання, котре відпрацювало свій термін; на базі котелень виробляти не тільки тепло, а й електроенергію, спорудивши когенераційні установки. Вкладені кошти окупляться з надлишком. От тільки де їх узяти сьогодні?

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

Фотофакт

За сприяння Центральної ради фізкультурно-спортивного товариства «Україна» і під патронатом партії, яку до 9 лютого ми не можемо назвати, в Києві відбувся фестиваль з оздоровчої та танцювальної аеробіки «Зимова вишня».
На знімку: *одеський колектив «Гармонь».*

Фото Станіслава ЧЕРНІЯ.

Кримінал

«Відмивали» контрабандні авто

Низку злочинів, пов'язаних з легалізацією незаконно ввезених в Україну автомобілів, розкрили ковельські правоохоронці.

Якось співробітники ДАІ затримали мешканця Чернігівської області. Той пред'явив фіктивний техпаспорт на автомобіль «Опель-Аскона» з волинськими номерними знаками. З'ясувалося, іномарку ввезено до України нелегально. Документи на машину оформлені на одного з жителів Ковеля, який це авто ніколи не бачив. Він за 40 гривень передав незнайомцям у тимчасову «оренду» свій паспорт, за яким аферисти на сучасній комп'ютерній техніці виготовили фіктивний документ на іномарку.

Під час перевірки в Ковелі зареєстровано ще шість схожих випадків шахрайства. На всіх підробках стоять «липові» печатки Ковельського МРЕВ. Авто з фіктивними документами міліція конфіскувала в доход держави.

Нині правоохоронці міста докладають усіх зусиль, аби затримати аферистів.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Цікаво знати

Про що може розказати бивень мамонта

На Черкащині знайдено карту, вік якої становить приблизно 14 тисяч років. Її авторами були наші пращури з місцевості поблизу села Межиріччя Канівського району. Цю унікальну знахідку серед інших, не менш цікавих, було виявлено учасниками палеонтологічної експедиції під керівництвом професора Підоплічка. Цікаво те, що малюнок карти виконано на бивні мамонта, завдяки чому збереглося чітке зображення навколишньої місцевості. Її елементи відтворюють берегову лінію, уступи над затокою, піщаний шлях, зарості та невеликий населений пункт. Експерти вважають, що це найдавніша первісна карта, ознакою якої є техніка виконання зображення основних композиційних елементів краєвиду.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Краще зарплата, ніж тюрма, або Чому в «чорному списку» незатишно

Прокуратура Чернігівської області порушила дев'ять кримінальних справ у зв'язку з істотною затримкою виплат заробітної плати.

Про це застерегли майже 100 керівників. Адже в області заборгованість у заробітній платі в небюджетній сфері нині сягає 53,7 мільйона гривень. Від цього страждають рядові трудівники, не надходять відрахування до Пенсійного фонду.

На перший погляд, у кожного підприємства є свої труднощі, проблеми, через які важко вчасно розрахуватися з працівниками. Але деякі керівники найчастіше отримані від реалізації продукції кошти спрямовують не на зарплату. Мовляв, із нею можна зачекати. А затримка на термін більше місяця згідно зі статтею 175 Кримінального кодексу України карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, чи взагалі позбавленням волі на такий самий термін.

— Порушення кримінальних справ, попри непривабливість цієї процедури, все ж дало свої позитивні результати, — коментує ситуацію перший заступник прокурора області Євген Ходико. — Відразу в більшості ВАТ, підприємствах було знайдено значні кошти для виплати боргів працівникам. Так, у ВАТ «Бахмачполімермаш» зменшили заборгованість на 102 тисячі гривень, орендному заводі «Пожмашина»— на 190 тисяч гривень, ВАТ «Прилуцька взуттєва фабрика»— на 400 тисяч гривень, ВАТ «Ніжинсільмаш»— на 332 тисячі гривень, НВК «Прогрес»— на 80 тисяч гривень, ВАТ «Новобіківський цукровий завод» — на 45 тисяч гривень. Майже півмільйона гривень відшукали для сплати боргів із зарплати працівників «Чернігівнафтогазгеологія». За нашими приписами вже погашено заборгованості на суму 6 мільйонів 358 тисяч гривень. І цей процес триває.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Мал. Анатолія АНДРЕЄВА

Проблема

Проти СНІДу і наркоманії

У Севастополі відкрито Центр наркоманії і СНІДу. Невдовзі тут буде організовано консультації, лекції, тренінги, соціальну допомогу лікарів та інших фахівців не лише для молоді, а й для їхніх батьків.

У Криму, як повідомив міністр охорони здоров'я автономії Андрій Підаєв, зареєстровано близько трьох тисяч ВІЛ-інфікованих, понад 300 з них захворіли на СНІД, більш як 100 осіб пішли з життя. Найбільше ВІЛ-інфікованих в Сімферополі, Феодосії, Ялті, Джанкойському і Чорноморському районах. Основний шлях зараження — ін'єкційний: понад 50 відсотків хворих — наркомани.

Викликає тривогу й те, що майже половина з понад 300 обслідуваних донорів мають цей страшний діагноз.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311024. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України